

รายงานบทวิเคราะห์ด้านแรงงาน
ที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ

ไตรมาสที่ 2/2568 (เมษายน – มิถุนายน 2568)

เรื่อง
ผลกระทบของความขัดแย้งทางการค้า
ระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนต่อตลาดแรงงานไทย

กองเศรษฐกิจการแรงงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

รายงานบทวิเคราะห์ฯ

สารบัญ

	หน้า
● บทสรุปผู้บริหาร	2
● บทนำ	3
● บริบทของความขัดแย้งทางการค้าสหรัฐ-จีน	3
● มาตรการภาษีและข้อจำกัดการส่งออกของสหรัฐฯ	4
● มาตรการตอบโต้ของจีน	6
● ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย	7
● ผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทย	9
● ผลกระทบเชิงบวกต่อตลาดแรงงานไทย	9
● ผลกระทบเชิงทำลายต่อตลาดแรงงานไทย	10
● สรุปและขอเสนอแนะ	12
● เอกสารอ้างอิง	14

บทสรุปผู้บริหาร

ผลกระทบของความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนต่อตลาดแรงงานไทย

The Impact of the U.S.-China Trade Conflict on Thailand's Labor Market

สงครามการค้าสหรัฐ-จีน ปี 2568

จุดเริ่มต้น : การกลับมาของทรัมป์ → มาตรการภาษีใหม่

เป้าหมาย : รถยนต์ไฟฟ้า, เซมิคอนดักเตอร์, AI

จีนตอบโต้ : ขึ้นภาษ้นำเข้า, บัญชีดำบริษัท, จำกัดส่งออกแร่
กำแพงภาษี :

9 เม.ย. 68 สหรัฐขึ้นภาษ้นำเข้าจากจีนสูงถึง 145%

11 เม.ย. 68 จีนเพิ่มภาษีโต้ตอบสหรัฐเป็น 125%

12 พ.ค. 68 สหรัฐพักสงครามภาษีชั่วคราว 90 วัน

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

- ➕ ส่วนแบ่งตลาดการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนเส้นทางการค้า ส่งผลต่อการเพิ่มปริมาณการผลิตในไทย
- ➖ – มาตรการภาษีอาจส่งผลให้ต้นทุนการค้าเพิ่มขึ้น
- รพท. คาด GDP ไทยจะชะลอลงในครึ่งหลังปี 2568 หากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ยังคงดำเนินต่อไป

ผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทย

โอกาส

- เปิดโอกาสใหม่ในการจ้างงานจากการย้ายฐานการผลิต
- ตำแหน่งงานที่เพิ่มขึ้นจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของจีน ในสาขาเครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
- การเพิ่มคำสั่งซื้อจากจีนและสหรัฐฯ ในสาขาที่ไทยมีศักยภาพในการทดแทนสินค้าเดิม

ความท้าทาย

- การหลังไหลของสินค้าราคาถูกจากจีน ทำให้ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะกลุ่ม SME ต้องเผชิญกับแรงกดดันอย่างหนัก
- แรงงานบางกลุ่มอาจจะเผชิญความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในระยะยาว
- ความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ โดยเฉพาะมาตรการภาษีที่อาจกำหนดเป้าหมายมายังไทยโดยตรง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1. การเตรียมแรงงานไทยให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง**
 - สร้างทักษะแรงงานให้ตรงกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
 - พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ/นิคมอุตสาหกรรมที่มีระบบสนับสนุนแรงงานอย่างครบวงจร
- 2. การรองรับผลกระทบด้านลบต่อแรงงานในภาคส่งออก**
 - จัดตั้งกองทุน/มาตรการชดเชยแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการปิดกิจการหรือย้ายฐานการผลิต
 - พัฒนากลไกการแจ้งเตือนล่วงหน้า (early warning systems) สำหรับอุตสาหกรรมเสี่ยง
- 3. การใช้ FTA และนโยบายภายนอกส่งเสริมแรงงานไทย**
 - ส่งเสริมการเจรจาข้อตกลงการค้าใหม่ เพื่อขยายตลาดแรงงานและสินค้า
 - สนับสนุนการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค เพื่อเพิ่มความสามารถแข่งขัน
- 4. การพัฒนาระบบแรงงานให้มีความยืดหยุ่นและมั่นคง**
 - ปฏิรูประบบประกันสังคมและสวัสดิการแรงงาน ให้รองรับรูปแบบการทำงานใหม่
 - ส่งเสริมการใช้ Big Data และ AI เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการแรงงานรายสาขา
 - สร้างระบบข้อมูลแรงงานแบบ real-time

ผลกระทบของความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนต่อตลาดแรงงานไทย

The Impact of the U.S.-China Trade Conflict on Thailand's Labor Market

1. บทนำ

ความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการกลับมาของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ในช่วงต้นปี 2568 ได้ก่อให้เกิดการตอบโต้ด้วยมาตรการทางภาษีและไม่ใช่ภาษีอย่างต่อเนื่อง สถานการณ์นี้ถูกมองว่าเป็น "สงครามการค้า" ที่ส่งผลกระทบในระดับโลก โดยมีผลต่อราคาสินค้าโภคภัณฑ์และการเติบโตทางเศรษฐกิจทั่วโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ปรับลดคาดการณ์การเติบโตของเศรษฐกิจโลกในปี 2568 ลงเหลือร้อยละ 2.8 จากเดิมร้อยละ 3.3 โดยระบุว่าความตึงเครียดทางการค้าและความไม่แน่นอนทางนโยบายเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้การลงทุนลดลงและห่วงโซ่อุปทานหยุดชะงักทั่วโลก การคาดการณ์ยังชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของโลกจะลดลงร้อยละ 1 เนื่องจากมาตรการภาษีเหล่านี้ (สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครนิวยอร์ก, 2568) ผลที่ตามมาคือการปรับทิศทางของการลงทุนระหว่างประเทศ การย้ายฐานการผลิตและการจัดระเบียบใหม่ของเครือข่ายการผลิตในระดับภูมิภาค ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีทั้งมิติของโอกาสและความท้าทาย โดยเฉพาะในด้านแรงงานและการจ้างงาน เนื่องจากเศรษฐกิจไทยพึ่งพาการส่งออกอย่างมาก โดยการส่งออกสินค้าคิดเป็นเกือบร้อยละ 60 ของ GDP (TDRI, 2025) และการค้าโลกกำลังหดตัวเนื่องจากมาตรการภาษี กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของไทยและฐานการจ้างงานจึงมีความเสี่ยงโดยตรงต่อปัจจัยภายนอก แม้ว่าบางอุตสาหกรรมอาจได้รับประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิตหรือการเพิ่มคำสั่งซื้อจากคู่ค้าใหม่ แต่อุตสาหกรรมอื่น ๆ อาจเผชิญกับความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนด้านการค้าและการลดคำสั่งซื้อจากคู่ค้าหลัก โดยเฉพาะในภาคส่วนที่เชื่อมโยงกับอุปสงค์ทั่วโลก สถานการณ์นี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการกระจายความเสี่ยงและกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ

รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ-จีนต่อตลาดแรงงานไทย และเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านแรงงาน เพื่อรองรับและเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวของตลาดแรงงานไทย

2. บริบทของความขัดแย้งทางการค้าสหรัฐฯและจีน

ความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนในปี 2568 มีความซับซ้อนและรุนแรงยิ่งขึ้น โดยไม่ได้จำกัดแค่การแข่งขันทางการค้าแบบเดิมอีกต่อไป แต่ขยายไปสู่การแข่งขันเชิงยุทธศาสตร์ในด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ทั้งสองฝ่ายต่างมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น รถยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ เซมิคอนดักเตอร์ และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อช่วงชิงความได้เปรียบและจำกัดอิทธิพลของอีกฝ่าย

รัฐบาลสหรัฐฯ ภายใต้การนำของประธานาธิบดีโจ ไบเดน ได้นำนโยบายเศรษฐกิจแห่งความมั่นคง (Securitization of Economy) มาใช้ โดยเน้นการปกป้องห่วงโซ่อุปทานของประเทศ ผ่านมาตรการกีดกันที่เข้มข้นขึ้น เช่น การขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน โดยเฉพาะกลุ่มยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และเทคโนโลยีขั้นสูง รวมถึงการควบคุมการส่งออกชิป AI และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด ในขณะเดียวกัน จีนก็มีมาตรการตอบโต้ เช่น การขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ และการเตรียมออกมาตรการอื่น ๆ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง สถานการณ์ตึงเครียดนี้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Value Chains: GVCs) ครั้งใหญ่ บริษัทข้ามชาติจำนวนมากต้องปรับกลยุทธ์เพื่อกระจายความเสี่ยง โดยเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การย้ายฐานการผลิต (Relocation) การลดการพึ่งพาจีน (De-risking) และการสร้างความร่วมมือกับประเทศที่ไม่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง (Friend-shoring)

ความขัดแย้งทางการค้าที่เริ่มต้นจากมาตรการทางภาษี จึงได้ขยายกลายเป็นการแข่งขันเชิงภูมิรัฐศาสตร์ เศรษฐกิจที่ยืดเยื้อ สถานการณ์เช่นนี้สร้างทั้งโอกาสและความท้าทายให้กับประเทศที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานอย่างไทย ซึ่งจำเป็นต้องเร่งปรับนโยบายในด้านการลงทุน แรงงาน และการค้า เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว

2.1 มาตรการภาษีและข้อจำกัดการส่งออกของสหรัฐฯ

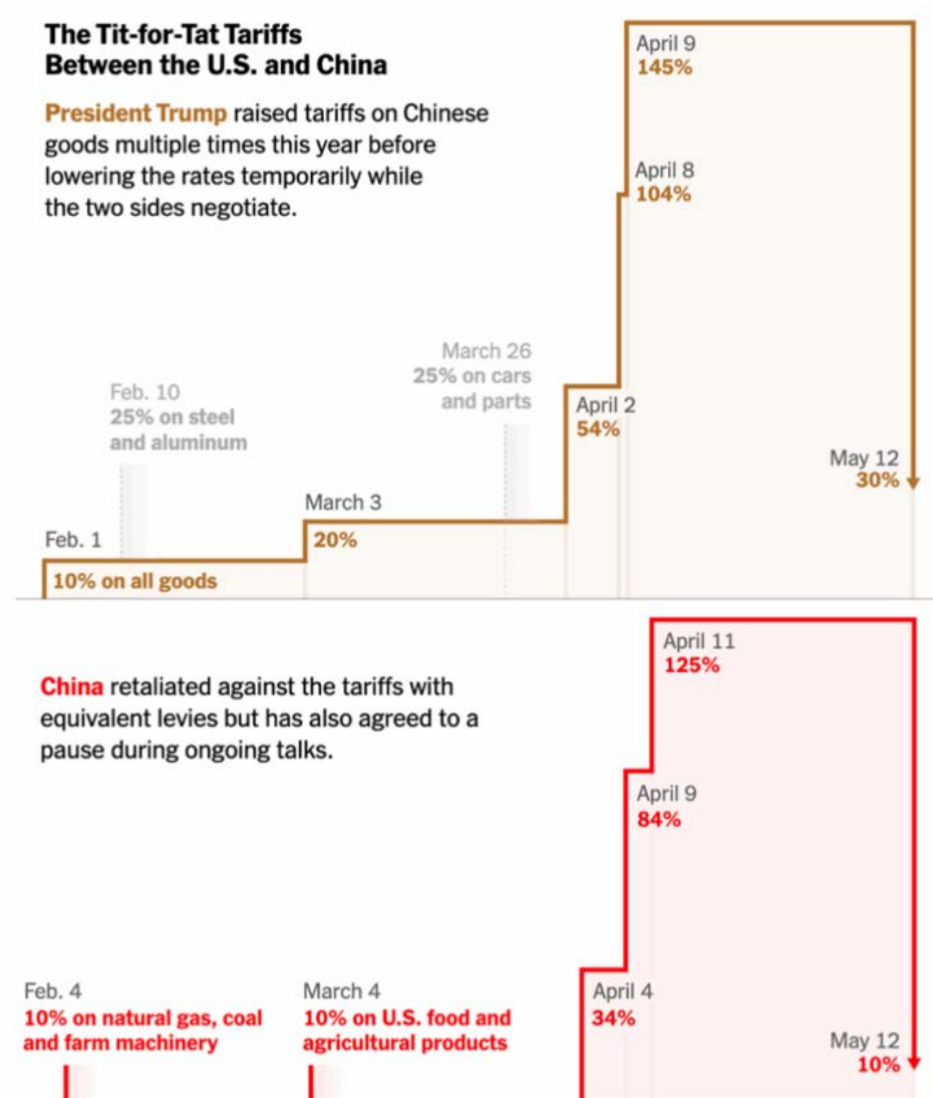
ในช่วงต้นปี 2568 ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ จุดกระแสความขัดแย้งทางการค้าอีกครั้ง ด้วยการประกาศเก็บภาษีเพิ่มเติมกับสินค้านำเข้าจากจีนทั้งหมด มาตรการเริ่มต้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568 ด้วยการเก็บภาษีร้อยละ 10 และเพิ่มอีกร้อยละ 10 ในวันที่ 4 มีนาคม ต่อมาในวันที่ 2 เมษายน สหรัฐฯ ได้ประกาศวันปลดปล่อยภาษี โดยเพิ่มอัตราภาษีอีกถึงร้อยละ 34 รวมเป็นร้อยละ 54 และในวันที่ 7 เมษายน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 104 ก่อนจะพุ่งสูงสุดถึงร้อยละ 145 ในวันที่ 9 เมษายน 2568 ภายใต้พระราชบัญญัติอำนาจทางเศรษฐกิจฉุกเฉินระหว่างประเทศ (IEEPA) โดยมีข้อยกเว้นเฉพาะบางภาคส่วน (World Economic Forum, 2025)

นโยบายอเมริกาต้องมาก่อน (America First Trade Policy) ซึ่งประกาศในเดือนมกราคม 2568 กำหนดให้มีการทบทวนประเด็นการค้าต่างประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อสหรัฐฯ โดยเฉพาะกรณีการขาดดุลการค้าและพฤติกรรมทางการค้าของจีน รวมถึงการควบคุมการค้าสารเฟนทานิล ภายใต้นโยบายดังกล่าว รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ปรับขึ้นภาษีอะลูมิเนียมเป็นร้อยละ 25 และขยายการจัดเก็บภาษีเหล็กและอะลูมิเนียมไปยังประเทศที่เคยได้รับการยกเว้นภาษีในช่วงกุมภาพันธ์ 2568 นอกจากนี้ ยังมีมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มเติม เช่น การจำกัดการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูง และการเข้มงวดการออกวีซ่าสำหรับนักเรียนต่างชาติ (Congress, n.d.)

มาตรการเหล่านี้ โดยเฉพาะการใช้ IEEPA และข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี แสดงให้เห็นว่า สหรัฐฯ มิได้เพียงต้องการลดการขาดดุลการค้าเท่านั้น แต่มีเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่กว้างขึ้น สะท้อนถึงความพยายามในการปรับทิศทางนโยบายการค้าให้สอดคล้องกับเป้าหมายด้านความมั่นคงระดับชาติ การใช้ IEEPA ซึ่งให้อำนาจพิเศษแก่ประธานาธิบดีในช่วงภาวะฉุกเฉินระดับชาติ บ่งชี้ว่าสหรัฐฯ มองนโยบายเศรษฐกิจของจีนว่าเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ มาตรการจำกัดการส่งออกเทคโนโลยีขั้นสูงและการควบคุมวีซ่านักเรียน จึงมิได้เป็นเพียงการกีดกันทางการค้า แต่มีเป้าหมายในการสกัดกั้นการพัฒนาเศรษฐกิจและ

เทคโนโลยีของจีนในระยะยาวอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงความพยายามแยกตัวทางเศรษฐกิจ (decoupling) หรือการจำกัดอิทธิพลของจีนในเชิงยุทธศาสตร์ มากกว่าการแสวงหาการค้าที่เป็นธรรมเพียงอย่างเดียว

ภาพที่ 1 การโต้ตอบทางภาษีศุลกากรระหว่างสหรัฐและจีน

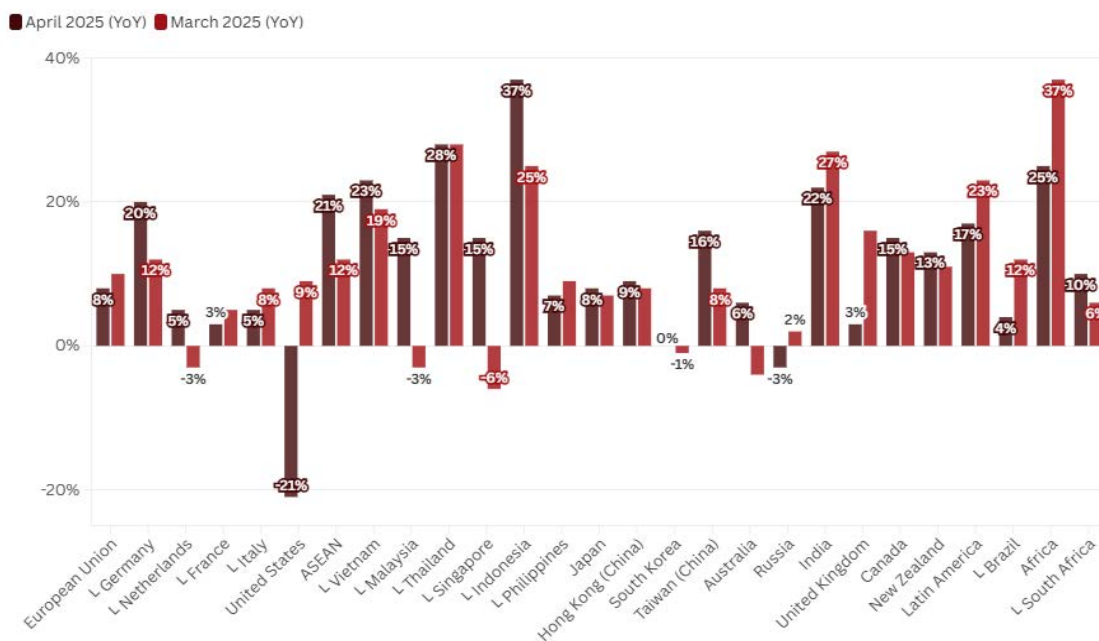
ที่มา: White House, China's Ministry of Finance by Agnes Chang and Pablo Robles อ้างถึงใน สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครนิวยอร์ก

2.2 มาตรการตอบโต้ของจีน

จีนตอบโต้การขึ้นภาษีของสหรัฐฯ อย่างรวดเร็วและสมน้ำสมเนื้อ โดยเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2568 จีนประกาศขึ้นภาษ้นำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ ร้อยละ 34 และปรับเพิ่มเป็นร้อยละ 84 ภายในวันที่ 9 เมษายน 2568 ก่อนจะพุ่งสูงถึงร้อยละ 125 ภายในวันที่ 11 เมษายน 2568 มาตรการภาษีเหล่านี้มุ่งเป้าไปที่สินค้าส่งออกสำคัญของสหรัฐฯ เช่น ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติเหลว อุปกรณ์การเกษตร และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ขณะเดียวกัน จีนยังได้ออกข้อจำกัดต่อบริษัทสัญชาติอเมริกัน และควบคุมการส่งออกแร่ธาตุสำคัญที่จำเป็นต่ออุตสาหกรรมไฮเทค (World Economic Forum, 2025) การตอบโต้ของจีนในครั้งนี้มีความเข้มข้นและซับซ้อนกว่าสงครามการค้าในช่วงปี 2561-2563 โดยใช้ทั้งมาตรการที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มาตรการที่ไม่เป็นทางการรวมถึงข้อจำกัดการนำเข้าที่ไม่โปร่งใส การบังคับใช้กฎระเบียบในประเทศแบบเลือกปฏิบัติ ส่วนมาตรการที่เป็นทางการประกอบด้วย การขึ้นบัญชีดำบริษัทอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของสหรัฐฯ การคว่ำบาตรแบบเป็นทางการ และการควบคุมการส่งออกวัตถุดิบสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงกลยุทธ์การบีบบังคับเชิงนโยบายที่มีความยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในอีกด้านหนึ่ง บริษัทจีนจำนวนมากได้ปรับกลยุทธ์การส่งออกโดยหันไปหาตลาดใหม่อย่างรวดเร็ว เนื่องจากยอดส่งออกไปยังสหรัฐฯ ลดลงถึงร้อยละ 21 ในเดือนเมษายน 2568 ขณะที่การส่งออกไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.8 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยเฉพาะอินโดนีเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.8) ไทย (ร้อยละ 27.9) และเวียดนาม (ร้อยละ 22.5) การส่งออกไปยังยุโรปก็ขยายตัวเช่นกัน โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 และในเยอรมนีเพียงประเทศเดียว เติบโตถึงร้อยละ 20.4 ปรากฏการณ์นี้อาจสะท้อนการเปลี่ยนคำสั่งซื้อจากบริษัทในสหภาพยุโรป เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีสหรัฐฯ หรือเพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าประเภทอุปกรณ์ทุนและเทคโนโลยีสีเขียวที่กำลังเติบโต นอกจากนี้ กลุ่มพันธมิตรภายใต้โครงการ Belt and Road Initiative (BRI) ทั้งในลาตินอเมริกาและแอฟริกา ก็มีบทบาทสำคัญในการรองรับการส่งออกของจีนที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 2 อัตราการเปลี่ยนแปลงการส่งออกของจีนเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2568 (%YoY)

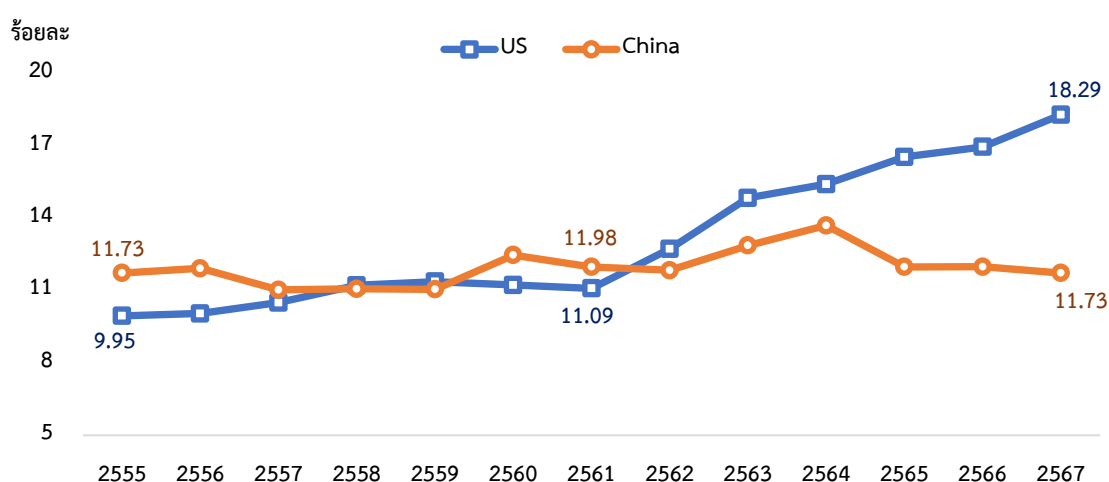
3. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยมีความพึ่งพาการส่งออกสูง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดส่งออกอันดับหนึ่งของไทย คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 18.29 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดในปี 2567 ความพึ่งพาดังกล่าวทำให้ไทยมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าโลก และได้รับผลกระทบจากความไม่แน่นอนของบรรยากาศการค้าโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกของไทย โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น และภาคอิเล็กทรอนิกส์

แรงกดดันเหล่านี้ทำให้หน่วยงานด้านเศรษฐกิจหลายแห่งปรับลดประมาณการการเติบโตของ GDP ไทย ในปี 2568 เช่น ธนาคารโลก (World Bank) ปรับลดคาดการณ์การเติบโตของ GDP ไทยลงเหลือเพียงร้อยละ 1.8 หากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ยังคงดำเนินต่อไป รวมถึงธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) คาดว่า GDP ไทยในปี 2568 จะขยายตัวประมาณ ร้อยละ 2.3 แต่คาดว่าจะชะลอลงในช่วงครึ่งหลังของปี อันเป็นผลจากแรงกดดันด้านภาษีและความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ปรับลดกรอบประมาณการการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในปี 2568 จากเดิมร้อยละ 2.3–3.3 ลงมาอยู่ที่ ร้อยละ 1.3–2.3 โดยให้เหตุผลหลักว่าเกิดจากมาตรการภาษีตอบโต้ และต้นทุนการค้าโลกที่เพิ่มสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางแรงกดดันจากสงครามการค้า ไทยก็ได้รับ ผลบวกทางอ้อมจากผลกระทบการทดแทน (substitution effect) กล่าวคือ เมื่อสินค้าของสหรัฐฯ และจีนมีราคาสูงขึ้นจากการเก็บภาษี ผู้ซื้อทั่วโลกจึงหันมามองหาสินค้าทดแทนจากประเทศอื่น ส่งผลให้ไทยและประเทศในอาเซียนได้รับโอกาสในการขยายส่วนแบ่งตลาด ตัวอย่างชัดเจนคือ ส่วนแบ่งตลาดการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.09 ในปี 2561 เป็น ร้อยละ 18.29 ในปี 2567 ซึ่งสะท้อนว่าไทยสามารถแทรกตัวเข้าไปแทนที่สินค้าจีนหรือสหรัฐฯ ได้บางส่วนภายใต้บริบทสงครามการค้า

ภาพที่ 3 ส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศไทยไปยังสหรัฐอเมริกาและจีน

ที่มา: รายงานข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย (รายปี), กระทรวงพาณิชย์ ประมวลโดย กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จากภาพที่ 3 จะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา ขณะที่ส่วนแบ่งการส่งออกไปยังจีนมีแนวโน้มทรงตัวหรือลดลงเล็กน้อยในช่วงการเปลี่ยนแปลงนี้มีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเริ่มต้นของ สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีนที่เริ่มขึ้นในปี 2561 และมีลักษณะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ในปี 2568 ซึ่งสหรัฐฯ ได้ใช้มาตรการขึ้นภาษีต่อสินค้านำเข้าจากจีน เพื่อตอบโต้ต่อสิ่งที่สหรัฐฯ เห็นว่าเป็นการค้าไม่เป็นธรรม การขโมยทรัพย์สินทางปัญญา และการบังคับถ่ายทอดเทคโนโลยี

มาตรการภาษีเหล่านี้ส่งผลให้ต้นทุนและราคาสินค้าจีนในตลาดสหรัฐฯ สูงขึ้น จึงเกิดผลกระทบจากการเปลี่ยนเส้นทางการค้า โดยผู้ประกอบการและผู้นำเข้าสหรัฐฯ หันไปหาประเทศอื่นที่สามารถทดแทนสินค้าเดิมได้ ประเทศไทยซึ่งมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิต และมีความสามารถในการผลิตสินค้าหลากหลายประเภทที่ทดแทนสินค้าจีนได้ จึงได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนี้อย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้มูลค่าและสัดส่วนการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ สงครามการค้ายังเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการย้ายฐานการผลิต โดยเฉพาะจากบริษัทข้ามชาติ และบางส่วนจากบริษัทจีนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกำแพงภาษีสูง บริษัทเหล่านี้ได้พิจารณาย้ายการผลิตมายังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงไทย เพื่อใช้เป็นฐานการผลิตในการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ โดยหลีกเลี่ยงภาระภาษี การย้ายฐานดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งผลต่อการเพิ่มปริมาณการผลิตในไทยเท่านั้น แต่ยังมีส่วนช่วยให้ มูลค่าและสัดส่วนการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปัจจัยทั้งหมดนี้ ประเทศไทยจึงกลายเป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับ ผลบวกทางเศรษฐกิจ จากผลกระทบของสงครามการค้า ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากกราฟที่แสดงแนวโน้มการเติบโตของส่วนแบ่งการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561

ในบริบทปัจจุบัน (ปี 2568) สหรัฐฯ ยังคงดำเนินมาตรการภาษีต่อสินค้านำเข้า และมีความพยายามแยกห่วงโซ่อุปทานในบางอุตสาหกรรม (decoupling) ทำให้ไทยยังคงมี โอกาสในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม การที่จีนต้องกระจายสินค้าไปยังตลาดอื่นมากขึ้น อาจทำให้สินค้าจีนทะลักเข้าสู่ตลาดไทยและภูมิภาคอาเซียนมากขึ้น ซึ่งอาจเพิ่มแรงกดดันการแข่งขันให้แก่ผู้ผลิตในประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่อ่อนไหวต่อราคา

ทั้งนี้ แม้ว่าไทยจะได้รับประโยชน์ในระยะเริ่มต้นจากผลของการเปลี่ยนเส้นทางการค้า แต่ในระยะกลางและยาว ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนยังคงเป็นปัจจัยที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมออาจส่งผลต่อแนวโน้มการส่งออก การลงทุน และเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยโดยรวมในอนาคต

4. ผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทย

สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีนที่ยังคงยืดเยื้อ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานโลกและทิศทางการค้า ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในหลายมิติ ทั้งด้านบวกและความท้าทายที่ต้องรับมือ ดังนี้

4.1 ผลกระทบเชิงบวกต่อตลาดแรงงานไทย

- โอกาสจากการย้ายฐานการผลิต ความตึงเครียดทางการค้าระหว่างสองมหาอำนาจได้เร่งให้บริษัทข้ามชาติ รวมถึงบริษัทจากจีนและสหรัฐฯ ต้องหาฐานการผลิตใหม่เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีและลดความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ ประเทศไทยกลายเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางที่โดดเด่นในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจที่เอื้อต่อการลงทุน

ในสงครามการค้ารอบก่อน (ปี 2561) ประเทศไทยเคยได้รับอานิสงส์อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์สูงสุด สัดส่วนการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ของไทยไปยังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 21 ในปี 2560 เป็น ร้อยละ 38 ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2567 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2567) และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของจีนในสาขาเครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกิจการที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และ เครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ มีจำนวน 13 โครงการ มูลค่ารวม 38,973 ล้านบาท (เสาวลักษณ์ เขตสูงเนิน, 2024) บริษัทข้ามชาติรายใหญ่ เช่น Dell HP Google และ Apple ต่างย้ายฐานการผลิตมายังประเทศไทยเพื่อสร้างความมั่นคงในห่วงโซ่อุปทานของตน

นอกจากนี้อุตสาหกรรมยานยนต์ได้รับแรงส่งเช่นกัน แม้ภาคยานยนต์จะเผชิญแรงกดดันจากมาตรการกีดกันทางการค้า แต่ไทยยังคงเดินหน้าเป็นฐานการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า (EV) และปลั๊กอินไฮบริด (PHEV) ในระดับภูมิภาค สำนักงาน BOI ได้ออกมาตรการส่งเสริมเพื่อดึงดูดผู้ผลิต EV ส่งผลให้ในช่วงสองเดือนแรกของปี 2568 การผลิตรถยนต์ปลั๊กอินไฮบริด (PHEV) เพิ่มขึ้น ร้อยละ 366.2 และการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าแบตเตอรี่ (BEV) เพิ่มขึ้น ร้อยละ 175 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (Cyrus Cole, 2025)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการย้ายฐานการผลิตมาประเทศไทยจะเปิดโอกาสใหม่ในการจ้างงาน แต่ก็มีความเสี่ยงสำคัญที่อาจจำกัดประโยชน์ที่แรงงานไทยจะได้รับในระยะยาว เช่น บางบริษัทอาจย้ายฐานเพียงเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี โดยไม่ได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศ นอกจากนี้สัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทต่างชาติ ในอุตสาหกรรมเหล่านี้มีสูง (ร้อยละ 70-90) ซึ่งอาจทำให้แรงงานไทยมีบทบาทเพียงในระดับล่างของห่วงโซ่อุปทาน ทำให้งานที่ได้อาจไม่มีการพัฒนาทักษะหรือเพิ่มรายได้ในระยะยาว อย่างแท้จริง อีกทั้งไทยอาจถูกสหรัฐฯ ตรวจสอบหรือใช้มาตรการตอบโต้ หากถูกมองว่าเป็นช่องทางเลี่ยงภาษีของจีน ดังนั้นความสำเร็จของการใช้โอกาสจากการย้ายฐานการผลิตจะขึ้นอยู่กับ นโยบายของภาครัฐในการคัดเลือกและกำกับดูแลการลงทุนอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้การสร้างงานในไทยไม่ใช่เพียงจำนวน แต่รวมถึงคุณภาพของงาน และศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืนด้วย

- โอกาสจากการทดแทนการส่งออก เมื่อสินค้าจากสหรัฐฯ และจีนมีราคาสูงขึ้นจากการถูกเก็บภาษีตอบโต้ ผู้บริโภคและผู้นำเข้าจึงมองหาสินค้าทดแทนจากประเทศอื่นที่มีต้นทุนต่ำกว่า ทำให้สินค้าไทยกลายเป็นทางเลือกสำคัญในตลาดโลก โดยเฉพาะในตลาดของทั้งสองประเทศคู่ขัดแย้ง สินค้าไทยที่มีศักยภาพในการทดแทนสินค้าเดิม ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ เพอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ไฟฟ้า ของเล่น และสิ่งทอ รวมถึงเซมิคอนดักเตอร์ เหล็กและอลูมิเนียม และถั่วมียาง (สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเฉิงตู, 2568) การเพิ่มโอกาสในการทดแทนเหล่านี้ทำให้ผู้ประกอบการไทยต้อง เพิ่มกำลังการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการที่สูงขึ้น ส่งผลต่อเนื่องไปยัง การจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ในกลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านี้โดยตรง

นอกจากนี้ การทดแทนการส่งออกนี้ ส่งผลให้ส่วนแบ่งตลาดของไทยในบางอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ส่วนแบ่งการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 11.09 ในปี 2561 เป็น ร้อยละ 18.29 ในปี 2567 ส่วนแบ่งตลาดโดยรวมของไทยในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.5 – 1.8 หลังสงครามการค้า ขณะเดียวกัน ส่วนแบ่งการนำเข้าของสหรัฐฯ จากอาเซียน เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 7.3 ในปี 2561 เป็น ร้อยละ 10.1 ในปี 2566 (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, ม.ป.ป)

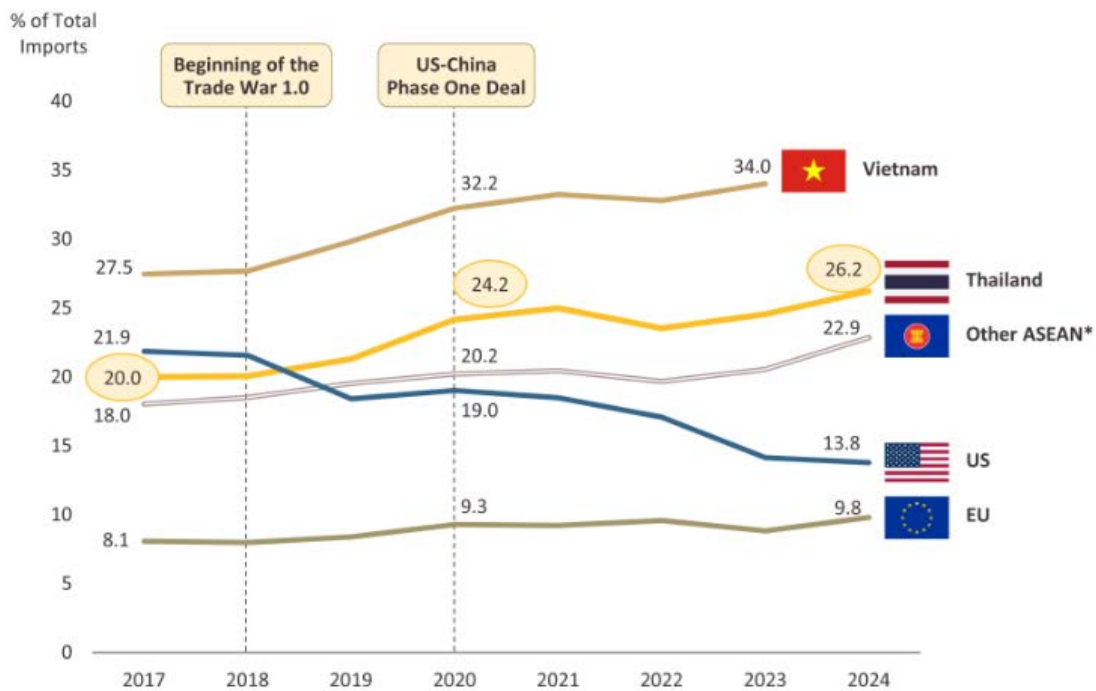
การทดแทนการส่งออกในครั้งนี้ไม่ใช่แค่การเพิ่มยอดขายชั่วคราว แต่ยังหมายถึง การเปลี่ยนโครงสร้างส่วนแบ่งตลาดระยะยาว หากสินค้าไทยสามารถรักษาคุณภาพและความสามารถในการแข่งขันได้อย่างต่อเนื่อง ก็มีโอกาสรสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าใหม่ ๆ และเสริมความแข็งแกร่งให้กับ ตำแหน่งของไทยในห่วงโซ่อุปทานโลก อีกทั้ง ความสามารถในการกระจายการส่งออกไปยังทั้งตลาดสหรัฐฯ และจีน ยังช่วยลดการพึ่งพาสหรัฐตลาดใดตลาดหนึ่งมากเกินไป ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้าง ความยืดหยุ่นของระบบเศรษฐกิจและตลาดแรงงานไทย ให้สามารถรับมือกับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกในอนาคตได้ดีขึ้น

4.2 ผลกระทบเชิงท้าทายต่อตลาดแรงงานไทย

แม้สงครามการค้าจะสร้างโอกาสในบางภาคส่วน แต่ขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งความท้าทายที่สำคัญต่อตลาดแรงงานไทย ทั้งในแง่ของการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ความเปราะบางของบางอุตสาหกรรม และความไม่แน่นอนด้านนโยบายการค้า ดังนี้

- การหลังไหลของสินค้านำเข้าจากจีน เมื่อจีนไม่สามารถส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ได้ตามปกติ สินค้าจำนวนมากจึงถูกเบนทิศทางมายังตลาดอื่น โดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียน รวมถึงประเทศไทย สถานการณ์นี้ทำให้ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะในกลุ่มที่แข่งขันด้านราคาสูง ต้องเผชิญกับแรงกดดันอย่างหนัก งานวิจัยระบุว่า หากไม่มีการควบคุมที่เหมาะสม ปริมาณสินค้านำเข้าจากจีนสู่ไทยอาจเพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 13.6 ในระยะยาว ขณะที่การนำเข้าโดยรวมของไทยเติบโตเพียง ร้อยละ 1.1 (ศุภสิน อิทธิพิพัทธ์วงศ์, 2568) ผลกระทบนี้อาจนำไปสู่การสูญเสียส่วนแบ่งตลาด การลดกำไร และในกรณีรุนแรงอาจนำไปสู่การปิดกิจการ ซึ่งกระทบโดยตรงต่อการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ภาพที่ 4 ส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าจากประเทศจีน จำแนกตามประเทศ

ที่มา: World Bank (2025)

- ความเปราะบางของอุตสาหกรรมภายในประเทศ ภาคการผลิตของไทยบางส่วนยังขาดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง เช่น อุตสาหกรรมยางและพลาสติก สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์หนังและรองเท้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นต้น โดยเฉพาะผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่เคยพึ่งพาการผลิตของญี่ปุ่นและเกาหลี ที่เน้นรถยนต์เครื่องยนต์สันดาป ซึ่งยังปรับตัวเข้าสู่กระแสรถยนต์ไฟฟ้าได้ไม่ดีนัก ทำให้แรงงานในกลุ่มนี้เผชิญความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมยานยนต์ในระยะยาว

- ความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ นโยบายการค้าของสหรัฐฯ ยังคงเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอน โดยเฉพาะมาตรการภาษีที่อาจกำหนดเป้าหมายมายังไทยโดยตรง เนื่องจากไทยมีดุลการค้าเกินดุลกับสหรัฐฯ ในระดับสูง ซึ่งสหรัฐฯ เคยประกาศภาษีตอบโต้กับสินค้าจากไทยสูงถึง ร้อยละ 36 ซึ่งสูงกว่าประเทศในเอเชียส่วนใหญ่ ยกเว้นเวียดนาม แม้จะมีการชะลอการบังคับใช้บางส่วน แต่ภาษีขั้นต่ำร้อยละ 10 ยังคงมีผล (Richard Yarrow, 2025) การขึ้นภาษีเหล่านี้มีความเสี่ยงต่อการส่งออกสินค้าสำคัญของไทย เช่น เครื่องจักร อิเล็กทรอนิกส์ สินค้าเกษตร และชิ้นส่วนยานยนต์ (TDRI, 2025) นโยบายเหล่านี้ไม่เพียงแต่เพิ่มความเสี่ยงทางการค้า แต่ยังซ้ำเติมความไม่แน่นอนในภาคการจ้างงานของไทย โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานในอุตสาหกรรมส่งออก การรักษาสมดุลความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับทั้งสหรัฐฯ และจีนจึงเป็นภารกิจที่ละเอียดอ่อน ซึ่งอาจมีผลโดยตรงต่อเสถียรภาพของตลาดแรงงานในอนาคต

5. สรุปและข้อเสนอแนะ

สงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนในปี 2568 มีความซับซ้อนและลึกซึ้งมากขึ้น จากการแข่งขันในเชิงยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมสำคัญ เช่น รถยนต์ไฟฟ้า เซมิคอนดักเตอร์ และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งสองประเทศต่างใช้มาตรการกีดกันทางการค้าและข้อจำกัดในการส่งออกเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานโลกและเร่งให้เกิดการย้ายฐานการผลิตมายังประเทศในภูมิภาคอื่น รวมถึงประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย สหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญ และได้รับผลกระทบจากความไม่แน่นอนทางการค้าโลก โดยเฉพาะในภาคการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้นและอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม ไทยได้รับประโยชน์จากการทดแทนการส่งออกและการย้ายฐานการผลิตจากจีนและสหรัฐฯ ซึ่งช่วยเพิ่มส่วนแบ่งตลาดส่งออกและโอกาสจ้างงานในบางภาคอุตสาหกรรม ในทางกลับกัน ตลาดแรงงานไทยเผชิญความท้าทายจากการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น โดยเฉพาะการหลั่งไหลของสินค้าราคาถูกจากจีนที่เข้าสู่ตลาดไทยและอาเซียน รวมถึงความเปราะบางของบางอุตสาหกรรมที่ยังปรับตัวช้า และความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ในการขึ้นภาษีสินค้านำเข้าจากไทยโดยตรง ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพการจ้างงานและการเติบโตของเศรษฐกิจไทยโดยรวม ซึ่งแรงงานไทยส่วนใหญ่ยังอยู่ในภาค SME และเป็นแรงงานนอกระบบ ซึ่งมีความเปราะบางสูง โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่อุปทานมีระยะเวลาจำกัด จึงต้องมีการดำเนินนโยบายอย่างรวดเร็วและยืดหยุ่น และควรมีการประเมินผลกระทบทางเพศและอายุ เพื่อให้มั่นใจว่าแรงงานกลุ่มเปราะบางจะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

ดังนั้น จึงขอเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านแรงงานของไทยจากกรณีศึกษาผลกระทบของความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน ซึ่งควรมุ่งเน้นการปรับตัวเชิงโครงสร้าง การยกระดับศักยภาพแรงงาน และการใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่อุปทานโลก โดยสามารถจัดกลุ่มข้อเสนอได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

5.1 การเตรียมแรงงานไทยให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานโลก

5.1.1 สนับสนุนการสร้างทักษะแรงงานให้ตรงกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น อิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง ชิ้นส่วนยานยนต์ เทคโนโลยีสีเขียว

5.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ภาษา และ soft skills เพื่อรองรับการผลิตที่ซับซ้อนมากขึ้น

5.1.3 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ/นิคมอุตสาหกรรมที่มีระบบสนับสนุนแรงงานอย่างครบวงจร

5.2 การรองรับผลกระทบด้านลบต่อแรงงานในภาคส่งออก

5.2.1 จัดตั้งกองทุน/มาตรการชดเชยแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการปิดกิจการหรือย้ายฐานการผลิต

5.2.2 จัดอบรม-ยกระดับทักษะ (reskilling/upskilling) ให้กับแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม

5.2.3 พัฒนากลไกการแจ้งเตือนล่วงหน้า (early warning systems) สำหรับอุตสาหกรรมเสี่ยง เช่น สิ่งทอ รองเท้า เครื่องใช้ไฟฟ้า

5.2.4 จัดหางานและบริการจัดหางานเชิงรุกในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง

5.3 การใช้ FTA และนโยบายภายนอกเป็นเครื่องมือส่งเสริมแรงงานไทย

5.3.1 ใช้โอกาสจากการที่ไทยไม่ได้เป็นคู่ขัดแย้งโดยตรงในการส่งเสริมการเจรจาข้อตกลงการค้าใหม่ เพื่อขยายตลาดแรงงานและสินค้า

5.3.2 สนับสนุนการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค (เช่น RCEP) เพื่อเพิ่มความสามารถแข่งขันของแรงงานไทย

5.3.3 สร้างความร่วมมือด้านแรงงานกับประเทศในอาเซียนเพื่อรักษาสีทธิแรงงานที่ย้ายถิ่นในช่วงที่ห่วงโซ่อุปทานเปลี่ยนแปลง

5.4 การพัฒนาระบบแรงงานให้มีความยืดหยุ่นและมั่นคงมากขึ้น

5.4.1 ปรับปรุงระบบประกันสังคมและสวัสดิการแรงงานให้รองรับรูปแบบการทำงานใหม่ เช่น gig economy และการจ้างงานระยะสั้น

5.4.2 ส่งเสริมการใช้ข้อมูล Big Data และ AI เพื่อวิเคราะห์ความต้องการแรงงานรายสาขาและแนวโน้มแรงงานตามห่วงโซ่อุปทานในแต่ละภูมิภาค

5.4.3 สร้างระบบข้อมูลแรงงานแบบ real-time เพื่อใช้ติดตามการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานอย่างใกล้ชิด

5.4.4 สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการวางแผนพัฒนาทักษะแรงงานเฉพาะด้าน

เอกสารอ้างอิง

- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2567). *Box 2: Through which channels will trade tensions impact the Thai economy?*. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/en/our-roles/monetary-policy/mpc-publication/monetary-policy-report/mpr-box/MPR_2024_Q4_BOX2.pdf
- ศุภสิน อธิพิพิธวงศ์. (2025). *Trade War 2.0: Influx of Chinese Goods and Risks to Thailand*. Krungsri Research. สืบค้นจาก <https://www.krungsri.com/en/research/research-intelligence/Trade-War-2-0-Influx-of-Chinese-Goods-and-Risks>
- เสาวลักษณ์ เขตสูงเนิน. (2024). *ส่งออก 5 อุตสาหกรรมมาแรงและทำเลทองที่ต่างชาติย้ายฐานผลิตมาไทยมากที่สุด BOI เผย ค่าการลงทุน 9 เดือน พุ่ง 7.2 แสนล้านบาท ทบสถิติรอบ 10 ปี*. The Standard. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/5-industries-that-foreigners-have-moved-their-production-bases-to-thailand/>
- สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า. (ม.ป.ป). *ผลกระทบสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนรอบใหม่*. กระทรวงพาณิชย์. สืบค้นจาก <https://uploads.tps.go.th/สงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน%20รอบใหม่.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครนิวยอร์ก. (2568). *IMF ปรับลดคาดการณ์การเติบโตของเศรษฐกิจโลก*. กระทรวงพาณิชย์. สืบค้นจาก <https://www.ditp.go.th/post/202208>
- สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเฉิงตู. (2568). *สงครามภาษีจีน – สหรัฐฯ ผลกระทบและกลยุทธ์การตอบโต้ของจีน*. กระทรวงพาณิชย์. สืบค้นจาก <https://www.ditp.go.th/post/201304>
- Congress. (n.d.). *U.S.-China Trade Relations*. Retrieved from <https://www.congress.gov/crs-product/IF11284>
- Cyrus Cole. (2025). *Thailand's Manufacturing Sector Faces Headwinds Amid April Contraction, But Opportunities Lurk in EVs and Resilience*. Retrieved from <https://www.ainvest.com/news/thailand-manufacturing-sector-faces-headwinds-april-contraction-opportunities-lurk-evs-resilience-2505/>
- Richard Yarrow. (2025). *US trade threats leave Thailand in a bind*. Retrieved from <https://eastasiaforum.org/2025/04/26/us-trade-threats-leave-thailand-in-a-bind/>
- TDRI. (2025). *Surviving Trade War 2.0: Headwinds and Tailwinds for Thailand*. Retrieved from <https://tdri.or.th/en/2025/06/surviving-trade-war-2-0-headwinds-and-tailwinds-for-thailand/>
- World Economic Forum. (2025). *Tracking tariffs: Key moments in the US-China trade dispute*. Retrieved from <https://www.weforum.org/stories/2025/06/trumps-us-china-trade-tariffs-timeline/>

